

PAKIET 59, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 59, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_1_59* do zastosowania z: *uczeń_1_58* (materiały dla ucznia), pomoc techniczne (tekturowa) nr 5: patyczki

Klasa I, edukacja polonistyczna, krąg tematyczny „Jak wyrażamy emocje?”**Temat: Akceptuję innych****Cele edukacyjne:**

- wprowadzenie liter **Ó, ó** pisanych i drukowanych,
- doskonalenie umiejętności uważnego słuchania,
- wprowadzenie pojęć: *akceptacja, baśń*,
- rozwijanie umiejętności opowiadania o zdarzeniu z wysłuchanej historii,
- kształcenie umiejętności myślenia naukowego.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- rozróżnia litery **Ó, ó** pisane i drukowane,
- pisze litery **Ó, ó**,
- opowiadania o losach brzydkiego kaczątka na podstawie wysłuchanej baśni,
- wie, czym różni się baśń od bajki,
- wie, co to znaczy akceptować innych,
- wyciąga wnioski z baśni.

Metody: burza mózgów, rozmowa kierowana, metoda analityczno-syntetyczna, ćwiczenia grafomotoryczne, metoda ćwiczeniowa.

Formy pracy: praca indywidualna, praca zespołowa.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, tekst baśni H.Ch. Andersena *Brzydkie kaczątko*.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel wprowadza dzieci do tematu lekcji. Zadaje im pytanie: Co to znaczy akceptować innych? Dzieci podają odpowiedzi w czasie burzy mózgów, po czym wspólnie wybierają najlepsze z nich. Uwaga: nauczyciel musi zwrócić szczególną uwagę na to, by przy omawianiu tego tematu nie urazić uczniów, którzy nie są akceptowani przez innych. Jest to też dobra okazja, aby obserwować, jakie problemy pojawiają się w klasie.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

PAKIET 59, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

2. Nauczyciel odczytuje tekst baśni H.Ch. Andersena *Brzydkie kaczątko*. Prosi, aby uczniowie opowiedzieli, co wydarzyło się w baśni. Mogą też zapytać o te fragmenty, których nie rozumieją. Nauczyciel tak prowadzi rozmowę, aby zwrócić uwagę uczniów na problem akceptacji brzydkiego kaczątka przez inne zwierzęta. Następnie prosi, aby uczniowie podali przykłady sytuacji z życia codziennego, w których ważna jest akceptacja innych osób.

3. Nauczyciel prosi, aby uczniowie spróbowali podać nazwy uczuć, które towarzyszyły brzydkiemu kaczątku. Czy mogło ono czuć ból? Jaki to był rodzaj bólu? Następnie nauczyciel informuje uczniów, że wyraz „ból” piszemy z literą **ó**.

4. Nauczyciel wprowadza litery **Ó, ó** pisane i drukowane. Uczniowie wykonują zadania z karty pracy. Przy ostatnim zadaniu nauczyciel stara się zebrać jak najwięcej pomysłów dzieci na rozwiązanie problemu.

Klasa I, edukacja matematyczna, krąg tematyczny „Jak wyrażamy emocje?”**Temat: Akceptuje innych****Cele edukacyjne:**

- kształcenie umiejętności rozkładania liczby osiem na składniki,
- kształcenie umiejętności zapisywania działań,
- kształtowanie umiejętności pisania poznanych cyfr,
- wdrażanie do zrozumienia, na czym polega przemienność dodawania,
- kształcenie umiejętności dodawania i odejmowania w zakresie ośmiu,
- kształcenie umiejętności rozwiązywania i uzupełniania zadań.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- potrafi rozłożyć liczbę osiem na składniki,
- potrafi zapisywać działania,
- potrafi pisać poznane cyfry,

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

PAKIET 59, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

- wie, na czym polega przemienność dodawania,
- potrafi dodawać i odejmować w zakresie ośmiu,
- potrafi rozwiązywać i uzupełniać zadania.

Metody: metoda czynnościowa, pogadanka, metoda ćwiczeniowa.

Formy pracy: praca zbiorowa, praca w parach, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: pomoc techniczna(tekturowa) nr 5: patyczki, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia.*

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel dobiera uczniów w pary. Prosi, aby uczniowie wyjęli tekturowe patyczki. Zadanie polega na tym, że jedno z dzieci kładzie na ławce dowolną liczbę patyczków, a drugie dokłada tyle, aby razem było ich osiem. Po kilku próbach nauczyciel pyta, czy zadanie to zawsze uda się rozwiązać. Dąży do odpowiedzi, że pierwsza osoba musi położyć nie więcej niż osiem patyczków, w przeciwnym razie polecenia nie da się wykonać.

2. Uczniowie wykonują zadanie 1 z karty pracy. Dzieci podchodzą do tablicy i zapisują swoje rozwiązania. Dobrze, jeśli pojawią się zapisy: $3 + 5 = 8$ oraz $5 + 3 = 8$ (przydadzą się one w dalszej części zajęć dotyczących przemienności dodawania). Nauczyciel pilnuje, aby pojawiło się rozwiązanie: $8 + 0 = 8$ oraz $0 + 8 = 8$.

3. Nauczyciel prosi, aby uczniowie wykonali zadanie 2 w karcie pracy. Ochotnicy czytają swoje rozwiązania. Prowadzący liczy, ile dzieci wykonało polecenie w ten sam sposób.

4. Uczniowie wykonują zadanie 3 z karty pracy. Nauczyciel odwołuje się do wcześniejszego zadania z tekturowymi patyczkami i pokazuje kolejne przykłady patyczków:

- trzy zielone i cztery żółte, a obok cztery zielone i trzy żółte,
- dwa niebieskie i pięć czerwonych, a obok pięć niebieskich i dwa czerwone.

Następnie tłumaczy, że dodawane liczby można zapisywać w dowolnej kolejności, ponieważ wynik i tak się nie zmieni. Po każdym przykładzie dzieci zapisują działania na tablicy, np.: $3 + 4 = 4 + 3$ oraz $2 + 5 = 5 + 2$.

5. Nauczyciel uczy dzieci rymowanki:

Gdy dodajesz liczby dwie,
o kolejność nie martw się!

Prosi ucznia z trudnościami w nauce, aby wytłumaczył, co oznaczają jej słowa i podał odpowiedni przykład.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

PAKIET 59, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

6. Na polecenie nauczyciela uczniowie wykonują zadanie 4 w karcie pracy. Wybrane osoby zapisują działania i wynik na tablicy.

7. Uczniowie wykonują zadanie 5 z karty pracy. Przy każdym przykładzie ochotnicy odpowiadają na następujące pytania:

- Ile jest np. szalików?
- Ile szalików trzeba skreślić?
- Ile szalików zostanie?

8. Dzieci wykonują zadanie 6 z karty pracy. Wybrany uczeń zapisuje rozwiązanie i wynik na tablicy.

9. Nauczyciel pyta uczniów, czy korzystali kiedyś z kalkulatora lub widzieli kalkulator. Następnie uczniowie wykonują ostatnie zadanie z karty pracy.

Klasa I, wychowanie fizyczne, krąg tematyczny „Jak wyrażamy emocje?”**Temat: Akceptuje innych****Cele edukacyjne:**

- kształcenie ogólnej sprawności fizycznej,
- kształtowanie umiejętności pracy w zespole.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- potrafi współpracować w zespole,
- potrafi rzucać, łapać i chwycić piłeczkę tenisową,
- potrafi posługiwać się kijem do unihokeja,
- przestrzega zasad zdrowej rywalizacji.

Metody: metoda zadaniowa, metoda zabawowa.

Formy pracy: praca indywidualna, praca w parach.

Środki dydaktyczne: piłeczki tenisowe, kije do unihokeja, pachołki.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

PAKIET 59, PUBLIKACJA BEZPŁATNA**Przebieg lekcji:**

1. Zbiórka, sprawdzenie gotowości do zajęć.
2. Bieg truchtem dookoła sali lub boiska. Na sygnał nauczyciela – szybszy bieg. Kolejny sygnał oznacza zatrzymanie. Powtórzenie zadania.
3. Ćwiczenia rozciągające – uczniowie stoją przed nauczycielem w tzw. rozsypce. Nauczyciel prosi, aby stanęli w lekkim rozkroku. Jedną rękę wyciągają w górę, drugą opuszczają, naprzemiennie wyciągają raz lewą, raz prawą rękę. Krążenie ramion – małe kółeczka, potem duże.
4. Ustawienie w szeregu. Pobranie piłeczek tenisowych od nauczyciela. Swobodne zabawy z piłeczkami w podrzucanie i łapanie. Strzelanie piłeczek do wyznaczonych bramek.
5. Uczniowie dobierają się parami, stoją naprzeciwko siebie w odległości około 3 metrów. Turlają piłeczki do siebie. Starają się je złapać i prawidłowo podać koledze, koleżance. Podają sobie piłeczki w parach, prowadząc je wewnętrzną stroną stopy, raz lewą raz prawą nogą.
6. Uczniowie siadają w wyznaczonym miejscu przed nauczycielem. Nauczyciel omawia zasady bezpiecznego posługiwania się kijem do gry w unihokeja, pokazuje, w jaki sposób należy trzymać kij. Każdy uczeń otrzymuje od nauczyciela kij i stara się jak najdłużej prowadzić nim piłeczkę tenisową po podłodze.
7. Nauczyciel dzieli uczniów na dwa zespoły. Uczniowie ustawiają się w dwóch rzędach. Każdy trzyma swój kij i piłeczkę. Przed rzędami nauczyciel wyznacza linię startu. Na wprost ustawionych jest 5 pachołków w odległości 1 metra od siebie. Na sygnał – uczniowie po kolei wodzą piłeczki kijem dookoła pachołków slalomem. Powracają również slalomem, prowadząc piłeczkę kijem. Po zabawie – zebranie sprzętu.
8. Zbiórka w szeregu. Koniec zajęć.

Klasa I, wychowanie fizyczne, krąg tematyczny „Jak wyrażamy emocje?”**Temat: Akceptuje innych****Cele edukacyjne:**

- kształcenie ogólnej sprawności fizycznej,
- kształtowanie umiejętności pracy w zespole,
- przestrzeganie zasad bezpieczeństwa.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

PAKIET 59, PUBLIKACJA BEZPŁATNA**Oczekiwane osiągnięcia ucznia:**

Uczeń:

- potrafi współpracować w zespole,
- rozwija duże grupy mięśniowe,
- przestrzega zasad bezpieczeństwa podczas zabawy.

Metody: metoda zadaniowa, metoda zabawowa.

Formy pracy: praca w grupie.

Środki dydaktyczne: chusta animacyjna.

Przebieg lekcji:

1. Uczniowie stoją w dużym kole. Nauczyciel rozkłada chustę animacyjną. Dzieci chwytają ją mocno obiema rękoma – naciągają ją.
2. Dzieci trzymając chustę, kucają i wstają, kucają i wstają.
3. Nauczyciel prosi uczniów, aby zrobili chustą „falę”. Część grupy podnosi chustę, część opuszcza, chusta porusza się, jakby była unoszona dużymi falami.
4. Zabawa „Kolory”. Uczniowie trzymają chustę, każdy zapamiętuje kolor, przy którym stoi. Nauczyciel wymienia nazwy kolorów. Jeśli powie np.: „żółty”, uczniowie stojący przy tym kolorze puszczają chustę, biegną dookoła niej (w prawą stronę) i zamieniają się miejscami z uczniami, którzy stali po przeciwnej stronie chusty.
5. Wariant zabawy w zapamiętanie kolorów. Uczniowie przechodzą pod chustą i zmieniają swoje miejsca, reszta klasy unosi wysoko chustę nad głowami. Można umówić się z uczniami, że chustę w trakcie zabawy powoli opuszczają, zatrzymując ją na wysokości kolan.
6. Uczniowie zdejmują obuwie, odkładają je na bok. Siadają w kole, w siadzie płaskim. Cały czas trzymają chustę, zakrywają nogi. Nauczyciel tłumaczy zasady kolejnej zabawy „Rekin i rybki”. Przypomina zasady przestrzegania bezpieczeństwa podczas zabaw. Jedną chętną osobą wybraną spośród uczniów jest „rekinem” i wchodzi pod chustę. Reszta dzieci to „rybki”. „Rekin łowi rybki”, wciągając je do środka chusty, łapiąc dzieci za nogi. Gdy już cała klasa znajdzie się pod chustą, nauczyciel zaczyna zabawę jeszcze raz, zmieniając dziecko odgrywające rolę rekina.
7. Odmiana wcześniejszej zabawy. Wybranie „ratownika”, który – stojąc za plecami dzieci wcielających się w rybki – ratuje je przed „rekinem”. Robi to, chwytając je pod pachy i wyciągając na zewnątrz.
8. Zbiórka w szeregu. Koniec zajęć.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

